

La Lliga ha arribat

Cabrera i Archibald salvaran l'honor

Pel que sembla, el València C. F. tenia tots els mals concentrats en la camiseta número nou: un davanter centre que resolgués la sequera golejadora que patia l'equip, que a punt ha estat, dues vegades, d'enfilar-lo a l'altre barri. L'actual directiva, fent equilibris per damunt dels nombrosos deutes que entre Ramos Costa i el Mundial-82 deixaren, s'ha embolicat en el fitxatge de Wilmar Cabrera, un xicot de bones aptituds ocasionals que en tres partits ha foradat quatre vegades la porteria del contrari. Cinquanta milions —diuen— ha costat l'uruguaià, poca cosa comparat amb els mil que en deuen.

Cabrera no ha pogut ser més oportú, ja que la directiva merenga anava bo-

Ferran TORRENT

ja a la recerca d'un home resolutiu de confiança. Ni Urruti ni Iglesias no han donat el resultat esperat. I és que Pasieguito n'ha encertades ben poques des que es féu càrrec de la secretaria tècnica. Esperem que Buquè, nou encarregat de descobrir fenòmens, serà més espavilat, ja que la tresoreria del club és plena de teranyines —i amenaçada pel Banc Hipotecari—, a causa, entre altres coses, de la disminució alarmant de socis en pocs anys.

El València ha començat amb bon peu la temporada. Guanyà el «Trofeo Naranja» endinyant-li cinc gols a l'Hamburg, un equip més devaluat que la pesseta, encara que, no siuguem excèptics, també aquesta victòria té el seu mèrit per un resultat tan generós. Només que, teclès del València, el Badajoz

eliminà els blancs en el «Trofeo Ibérico». Això sí, Wilmar Cabrera no va jugar-hi. Amb tot, no es poden abocar totes les esperances en un sol jugador, sempre hi ha el perill que Goicotxea, en un mal dia, envie Wilmar al pati de preferència.

Enguany, sí; jenguany, sí! Dic jo, vaja, que el Barça guanyarà enguany la lliga. Terry Venables, flamant entrenador del Barça i novel·lista negre a estones, té un futur ben fosc si no porta a Josep Lluís Núñez la classificació de campió de lliga. I el cas és que no hauria de considerar-se un fracàs, això de no guanyar-la, després de tants anys —onze— sense endur-se la copa. Però les eleccions a la presidència de can Barça s'han de celebrar a l'acabament d'aquesta lliga, i Núñez haurà de presentar un currículum més positiu que la copa del rei o la rànica copa de la lliga, ruïnós invent marca Núñez.

És d'agrair, d'altra banda, el seny que impera a hores d'ara en la directiva blau-grana. El buit que ha produït el traspàs de Mara-

dona al Nàpols ha estat cobert per Archibald, un escocès més obscur, més barat, però més jugador de conjunt, fet que, tot plegat, es tradueix en eficàcia i menys embolics. D'aquesta manera, Schuster torna a liderar l'equip. El Barça de Venables balla ara a ritme de roc dur; pressiona el contrari al centre del camp, aclapara, oferint un esquema de joc modern que converteix ocasionalment defenses en davanter i a la inversa. Terry és un home dur, poc disposat a concessions de galeria i, el que es més important, sent una especial feblesa pels monyicots del planter. Un planter de futbolistes, el del Barça, totalment descuidat, malgrat ser l'única entitat que compta amb tres equips en les màximes divisions del futbol espanyol. Fradera, Rojo, Carrasco, Sánchez, Clos, Moratalla, Pedraza i Calderé, són jugadors criats futbolísticament a Catalunya, que li donen un aire, si voleu, més autòcton. Encara que només fos per això, valdria la pena justificar el fracàs de no guanyar la lliga.

El Seat, Seat

EM. BERNARDO BENIQUE
El nou Seat «Ibiza» no és espectacular, encara que reuneix una sèrie de qualitats, combinades amb els inevitables signes d'identitat de la marca (cendrer que cau, porta que no obri) que el fan ben estimable, amb la característica, a més, de ser el primer producte Seat vertaderament autòcton.

El cotxet, en la versió 1.200, empena molt,

s'aferma bé a l'asfalt i frena sense problemes (ja veurem com ho fa el

1.500), tot això amb una conducció lleugera i amable.

Probablement, funcionarà bé enfront dels seus competidors més directes —el Peugeot 205, el nou Opel Kadet i el Fiat Uno. Un argument que el departament de publicitat utilitzarà és l'aportació tecnològica d'Ital-Design, pel que fa al disseny, de Karman i Giugiaro en la carrosseria i de Porsche en el motor i en el canvi.

Del preu, ni paraula. Dependrà dels canvis que pugen produir-se en el mercat. Pel que fa a les versions, destaquem la del turbo i la de gasolina sense plom.